

שיחת השבוע

יש חדש

■ סיומי מסכת ברדיו

מנהג חסידי עתיק לערוך ב'תשעת הימים' סיומי מסכת, כדי להוסיף שמחה של מצווה המותרת בימים האלה, שבהם 'ממעטים בשמחה'. מנהג זה מתקיים גם ברשתות הרדיו, שבהן משודרים סיומי מסכת בכל ימי 'תשעת הימים'.

הנה מועדי הסיומים ברשתות השונות: בקול חי (93, 92.8) במוצ"ש בשעה 21:45, בימי א-ה ב-17:45, ביום שישי בשעה 12:45, ובתשעה באב בתכנית מיוחדת על עניינו של היום, בשעה 13:00. בקול ברמה (92.1, 105.7, 104.3) בימים א-ה בשעה 15:10. בקול פליי (107.6) בימים א-ה בשעה 13:40. ברשת כאן מורשת (100.7, 92.5, 90.5, 90.8) וב-531 am בימים א-ה ב-10:45 וביום שישי בשעה 12:45.

■ טיסה להילולא באלמטי

מתארגנת טיסת צ'רטר היסטורית מתל-אביב לאלמטי, קזחסטן, לציונו של המקובל האלוקי רבי לוי יצחק שניאורסון, אביו של הרבי מליובאוויטש, לקראת יום ההילולא, כ' במנחם-אב. ארוחות במקום ללא עלות (רישום נפרד למלון), וכמור כן תכנית מיוחדת לנשים. פרטים: tickchak.co.il/86798.

היכנסו לצירת קשר עם בית חב"ד הקרוב אליכם

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל >> הכתובת שלך לכל עניין יהודי

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
19:01	19:23	19:14	19:21	19:17	20:00
20:21	20:24	20:25	20:22	20:16	21:04

פרקי אבות פרק ב

שבת ישראל
קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי

PRODUCT OF USA

המפלצתיים שחלאות האדם האלה עוללו ביישובי עוטף עזה, לקול מצהלות אחיהם שרקדו משמחה ולא ידעו את נפשם מרוב אושר. הוא אשר אמרנו – תרבות חולנית ותת-אנושית.

היה אפשר לצפות שבקמפוסים ברחבי העולם יתקיימו עכשיו הפגנות למען הדרוזים הנטבחים בסוריה, אבל מובן שזה נאמר באירוניה. כי כבר אין לנו ציפיות מהעולם הצבוע, היודע לתקוף אותנו על המלחמה הזוהירה והמוסרית ביותר שלנו במבקשי נפשנו, ועומד אדיש לנוכח זוועות בבני-אדם אחרים. אה, כן, היו שמיהרו לגנות – אותנו, על שהושטנו סיוע לדרוזים העומדים על נפשם...

המוסר היהודי. הדרוזים בסוריה מקבלים בתודה את חיילינו

אין רחמים

אחרי השואה האיומה היה ברור כי יש לצאת למלחמת חורמה בנאצים ובעוזריהם, שכן העולם אינו יכול לשאת רוע כזה. רדפנו את המרצחים בכל קצווי תבל, כדי להביאם לדין ולהעביר מסר ברור לעולם כולו, שאין מקום להשלים עם תאוות רצח זו.

גם אחרי מתקפת הרצח בשמחת תורה היה ברור לכל יהודי שזה בדיוק מה שעלינו לעשות לנאצים החדשים ולעוזריהם. למרבה הצער, ככל שחלפו הימים התחילו להישמע קולות רחומים על 'האזרחים' ה'בלתי-מעורבים' כביכול. שכחו שרובם ככולם שותפים לאותה תאוות רצח, ושהם ששים להקריב את בניהם על מזבח צימאונם לדם יהודים.

אכן, אנחנו רחמנים בני רחמנים, אבל מול תאוות הרצח הזאת מחובתנו לאטום את הלב ולהשמיד את כל מחבלי החמאס-דאעש, בדיוק כפי שנהגנו במפלצות הנאציות. איראן נוכל לקוות לחיות בעולם טוב יותר, שבו אין מקדשים את המוות אלא את החיים.

לבער את הרוע מן העולם

אין לנו ציפיות מהעולם הצבוע, היודע לתקוף אותנו על המלחמה המוסרית ביותר שלנו במבקשי נפשנו, ועומד אדיש לנוכח זוועות בבני-אדם אחרים

הזוועות שהתרחשו בשבוע שעבר במחוז אסווידא בסוריה הפכו את הקרביים לכל בן תרבות. זו ברבריות חיתית, רוע שטני חולני, שאינו חס על זקנים, נשים וילדים. ההתפרצויות החוזרות ונשנות של תאוות הרצח הזאת מעידות שיש לנו עסק עם תרבות (או ליתר דיוק תת-תרבות) שבה מעשים אכזריים כאלה נחשבים לגיטימיים ומקובלים.

פיגועי 11 בספטמבר בארה"ב, לפני עשרים וארבע שנים, העמידו את העולם מול תאוות הרצח המזוויעה של האסלאם הקיצוני. היקפה של התופעה טרם נתפס. הייתה נטייה לחשוב שזה מעשה של מטורפים קיצונים. השנים שחלפו הוכיחו כי זה היה רק קצהו של קרחון ענק, שממדיו מפלצתיים.

את מי מיהרו לגנות

מאז טעם העולם את נחת זרועו של האסלאם הקיצוני, מהאכזריות הנוראה של דאעש במלחמותיו עם בני עמו, ועד פיגועי הרצח ההמוניים בערי אירופה. ביטויי השמחה ברשתות החברתיות הוכיחו את היקף התמיכה במעשים האלה, ואת העובדה שאין לנו עניין עם קומץ מטורפים, אלא עם תרבות שלמה, שמטפחת הרג ורצח, ועוד בשם הדת!

אנחנו חווינו את הרוע הזה לאורך כל השנים, שבהן לא בחלו המחבלים בשום מעשה אכזרי ובלבד לפגוע ביהודים. מפעם לפעם אנו מזדעזעים מאירועים חריגים במיוחד, כמו רצח אישה הרה הנוסעת ללדת, או הטבח בבני משפחת פוגל בסעודת ליל שבת שלושה בביתה. ואז קיבלנו את התפרצות הרוע השטני במלואו בשמחת תורה אשתקד, עם כל המעשים

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

נדרים עניין למומחים

בעניין הנדרים יש כמה וכמה דברים שאינם ברורים. לכאורה, הנדר מבקש להתחזק ברוחניות ואוסר על עצמו הנאות מסוימות, דבר שיש לראותו בחיוב. ואולם חז"ל אמרו (ירושלמי נדרים, פרק ט): "לא דייך מה שאסרה לך התורה, אלא שאתה מבקש לאסור עליך דברים אחרים?".

גם דרך מסירת פרשה זו מעוררת תמיהה. היא נאמרה "אל ראשי המטות" דווקא, שמזה לומדים כי התרת נדר נעשית "ביחיד מומחה" (ורק אם אין כזה – בשלושה הדיוטות). מדוע התרת נדרים צריכה להיות על-ידי 'מומחה' דווקא?

מן המעיין

כבוד של מי

"נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים אחר תיאסף אל עמיה" (במדבר לא, ב). כאן נאמר "נקמת ה' במדין" ואילו בפסוק הקודם נאמר "נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים". כי הקב"ה, החפץ והמדקדק בכבודם של ישראל יותר מכבודו, אמר שמלחמת מדיין היא "נקמת בני ישראל", ואילו משה, המדקדק יותר בכבודו של מקום, אמר שמלחמה זו היא "נקמת ה'".

(לקוטי לוי יצחק)

שני היבטים

עניין זה נאמר במלחמת מדיין דווקא, מפני שבמלחמה זו היו שני היבטים של "נקמת ישראל" ונקמת ה'. "נקמת ישראל" – היינו כוונת מדיין להביא להשמדת העם היהודי; "נקמת ה'" – זו עצתו של בלעם למדיין "אלוקיהם של אלו שונא זימה", דבר שהביא לעוון עבודה זרה ובעל פער.

(הרבי מליובאוויטש)

שלילת החשד

אם מלחמת מדיין הייתה מתקיימת אחרי מות משה, היו אומרים שבימי משה לא נלחמו במדיינים מפני שמשה הגן עליהם, בהיותו חתן

אחד עולה, אחד יורד

עבודת האדם מתחלקת לשלושה סוגים מרכזיים: מצוות עשה – פעולות שהאדם נדרש לעשות; דברי רשות – דברים ניטרליים; ומצוות לא תעשה – הימנעויות מדברים אסורים.

בעוד מצוות עשה ומצוות לא תעשה מוגדרות היטב בתורה, וחיוכן מוטל על כל יהודי בשווה, הרי דברי הרשות מצויים בתחום אפור, שבו האדם קובע את ההתייחסות אליהם. שני יהודים אוכלים אותו מאכל; הראשון מעלה אותו לקדושה והשני יורד בעקבותיו לשפל.

מזון לנפש

כי אכן, דברי הרשות תלויים לחלוטין במעמדו הרוחני של האדם. על צדיק, למשל, נאמר שהוא "אֵלֶּל שֶׁלֶבַע נִפְשׁוֹ" (משלי יג, כה), היינו שהמזון מחזק לא רק את גופו אלא גם את נפשו, ואילו "וּבִטָּן רִשְׁעִים תִּתְחַסֵּר" (שם) – האוכל קשור מלכתחילה לבטן ולהנאה בלבד, ומאחר שאצל יהודים ענייני הגוף קשורים בענייני הנפש, הרי כאשר הנפש אינה מקבלת מזון – אכילת התאוה מזיקה לאדם גם בגשמיות.

על כן האדם נדרש להכיר היטב את מעמדו הרוחני בטרם הוא ניגש להשתמש בדברי הרשות.

מלחמת מדיין

יתרו וישב במדיין שנים רבות. לכן ציווה הקב"ה שייחלם בהם קודם פטירתו.

(משך חכמה)

משה מוסיף להגן

"אחר תיאסף אל עמיה" – גם אחרי הסתלקותו מן העולם מוסיף משה רבנו לנקום את נקמתם של ישראל מכל הקמים עליהם והמצירים אותם. (רבי נפתלי מרופשיץ)

עונש למכשיל הזולת

למה נסמכה נקמת מדיין לפרשת נדרים? כי בסופה של פרשת נדרים נאמר: "ונשא את עוונה", ורש"י מפרש: למדנו מכאן שהגורם תקלה לחברו נכנס תחתיו לכל העונשין. המדיינים גרמו תקלה לישראל בהפקרת בנותיהם, לכן ציווה הקב"ה לנקום בהם.

(קרבן העני)

סכנות המלחמה

"היחלצו מאיתכם אנשים לצבא" (במדבר לא, ג). כמה וכמה סכנות רוחניות כרוכות במלחמה: נטייה לאכזריות, תאוה לנקמת דם, פיתויי שוד וביזה. לכן נאמר "היחלצו מאיתכם" – הסירו מעצמכם כל נגיעה פרטית וטובת הנאה; שלא תהיה כוונתכם אלא לתת את נקמת ה' במדיין.

(רבי משה מקוֹדֵנִץ)

ייתכן שלא יוכל להתגבר על ההנאה שבתאוות האכילה, ובמקום לקדש את המאכל, המאכל ידרדר אותו. במקרה כזה יש מקום שירחיק את עצמו מהתאוות האלה, על-ידי הנדרים.

החכם מכוון

אך האדם אינו רשאי לסמוך על עצמו בהערכת מעמדו הרוחני, שכן "אדם קרוב אצל עצמו" (סנהדרין ט, ב), ו"על כל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֱהָבָה" (משלי י, ב). לכן אם נִדְרָ נִדְרָ, ועכשיו נראה לו שכבר השיג מדרגה רוחנית גבוהה, ואינו זקוק עוד לנדר, עליו ללכת לחכם שיתיר את נדרו.

כתוב "הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ" (קהלת ב, ד), והחכמים מכוונים 'עֵינֵי הַתּוֹרָה' (עץ חיים שער ח, פרק א). הם מחוברים לתורה, יודעים מהו רצון ה', ומכוונים את האדם לדרך הטובה והישרה בעבורו. כשם שהעניינים הגשמיים מורות לרגליים לאן ללכת, כך ה'חכם' רואה איך הקב"ה מחדש את העולם בכל רגע ורגע, וביכולתו להדריך את האדם כיצד לנהוג במגעו עם הגשמיות. לכן כל יהודי צריך לקשר את עצמו עם ראשי ישראל, 'ראשי המטות', ומהם יזכה לקבל דרך סלולה בעבודת ה'.

(תורת מנחם, כרך עג, עמ' 80)

אמרת השבוע

הלשנה למשיח

רבי דוד שיף, רבה של העיירה קריפטש, היה מנכבדי תלמידיו של רבי אלימלך מליז'נסק, אך הצניע את גדולתו וחי כצדיק נסתר.

פעם אחת התארח בעיירתו בשבת פרשת מטות ה'אוהב ישראל' מאפטה. כשישב בסעודה עם רבי דוד פתח את דבריו בפסוק "וַיִּמְסְרוּ מֵאֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל", ואמר שמפרשים זאת, שהם נמסרו על כורחם. והדבר תמוה: איך ייתכן שהקב"ה מצווה לצאת למלחמה וחלוצי הצבא מסרבים?!

הסביר ה'אוהב ישראל': פסוק זה רומז לאחרית הימים, כאשר יבוא משיח צדקנו. צדיקים רבים יהיו סבורים שאין הם ראויים לקבל את פניו, ויסתירו את עצמם מרוב בושה. באותה שעה ישלח הקב"ה את דברו ביד הצדיקים, וכל אחד ואחד יאמר על רעהו את מעלותיו וכי גם הוא ראוי לקבל את פני המשיח. אם כן, אל תקרי 'וימסרו מאלפי' אלא 'מאלופי', היינו שהצדיקים 'ילשינו' ו'ימסרו' באוזני משיח את גדולת חבריהם הצדיקים...

ללב של חב"ד

ליוו אישי והדרכה למבקרים
באוהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני ירוק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל
או שלחו הודעה לטל: 051-5415770

ש"ק ה'ל' זכיה ומתנה פרק י' א' פרק יא ב' פרק יב ג' פרק יג ד' פרק יד ה' פרק טו ו' פרק טז	ש"ק ה'ל' בית הבחירה פרק ב"ד א' פרק ה"ז ב' פרק ח' ה'ל' המקדש והעובדים בו פרק א"ב ג' פרק ט"ז ד' פרק י"ח ה' פרק ט"ט: ה'ל' ביאת מקדש פרק א' ו' פרק כ"ד	לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש
פרק אחד ליום	פרק אחד ליום	ג' פרקים ליום

להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: **האזינו.נט**

א - ז' מנחם אב

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לכח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

ע"י יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 4,300
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע
לזמן
מוגבל!

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חיינו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזדוּרוּ לַמַּשָּׁל! המבצע בחוקך לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות
יוסף מנחם משכנתאות
WWW.A-MENACHEM.CO.IL

חבר המועצות הדתיות בישראל

קולקטיב בריאות

גם לעובדי המועצות הדתיות

בריא לעובדים בריא למעסיקים

הצטרפו עכשיו לקולקטיב הבריאות שיעניק לכם מעטפת הגנה בריאותית רחבה ובמחיר שאסור לפסס!

הצטרפו עכשיו ותהפכו את מקום העבודה שלכם לבטוח הרבה יותר

077.444.7777

אריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפןבטד

מטות ופירותים לאנשי הדת

חנניה, כשהייתה כוונה לבנות את הבית, התברר בסופו של דבר שהמשימה אינה אפשרית, כך הקב"ה לא ייצור נסיבות שיאפשרו את הבניין קודם ביאת המשיח. היחיד שהקב"ה יאפשר לו זאת הוא המשיח, ולכן כשיבנה את בית המקדש – זו תהיה ההוכחה שאכן הוא המשיח המיוחל.

הרבי מליובאוויטש מצייין (לקוטי שיחות כרך טו, עמ' 493) שגם אם התממשו במשיח כל הסימנים שהרמב"ם מפרט "אין עדיין ודאות, כי אם כשלאחרי כל זה הצליח ובנה מקדש במקומו (כי אחר לא יעשה

זה). ובמקום אחר (תורת מנחם תשמ"ח כרך א, עמ' 84) הוא אומר: "אף אחד (אפילו גדולי ישראל כו') אינו יכול לבנות את בית המקדש מלבד משיח צדקנו, כפסק דין הרמב"ם 'המלך המשיח... בונה המקדש'".

מי יבנה את המקדש?

בונה המקדש. הרמב"ם קובע שבית המקדש השלישי ייבנה בידי המשיח דווקא. הוא אומר זאת פעמיים בפרק העוסק בהגדרה ההלכתית של המלך המשיח (פרק יא מהלכות מלכים). בתחילת הפרק הוא קובע כי בניין המקדש הוא מתפקידיו המרכזיים של המשיח: "המלך המשיח עתיד לעמוד, ולהחזיר מלכות בית דוד ליושנה, הממשלה הראשונה, ובונה מקדש". בסיום הפרק מוגדר בניין בית המקדש בידי המשיח כסימן מובהק שאכן הוא 'משיח בוודאי': "אם עשה והצליח, וניצח כל האומות שסביביו, ובנה מקדש במקומו, וקיבץ נידחי ישראל – הרי זה משיח בוודאי".

מהרמב"ם עולה כי למעשה לא יתאפשר לבנות את בית המקדש קודם ביאת המשיח. כשם שבימי רבי יהושע בן

מפיצים באהבה

דוד חסן

בן 71

תושב אשקלון

היה איש קבע במודיעין חיל האוויר ואחרי-כך עבד במדור חשמל בעיריית אשקלון

בעבר הייתי הולך למרכז חב"ד לקחת את העלונים בעבור בתי הכנסת 'נועם יצחק', 'רוזנפלד', ו'פאר ישראל'. האנשים היו מבקשים ממני להביא להם את העלונים, והייתי עושה מאמץ מיוחד להשיג אותם.

עכשיו אני יודע איפה מתגורר שליח חב"ד הרב מנחם גורליק, ובכל שבוע אני הולך לביתו ולוקח ממנו את העלונים בעבור שלושת בתי הכנסת.

האנשים מחכים לעלונים, ויש המבקשים שאשים להם את העלון בתא האיש בבית הכנסת. הם אומרים לי שזה החמץ שלהם בשבת. כשאני רואה עד כמה העלונים חשובים להם, זה מריץ אותי להביא, כי אני יודע שאם לא אביא, כולם ישאלו אותי איפה העלונים, ואני לא רוצה לאכזב אותם.

הצטרפו למעגל המפיצים באמצעות אתר chabadisrael.co.il

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מייביום?
די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!
שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! סרום פרוביוטי טבעי לפנים פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי המיקרוביום של שוב צעיר (עכשיו במחיר השקה לזמן מוגבל. זמין באתר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור מעניק לחות ממושכת וגמישות טבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים טבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

הנסיעה נחסכה

יוסף לא האמין למראה עיניו. זוג שוטרים ניצבו בפתח תא האונייה הקטן וביקשו ממנו להתלוות אליהם. "יש לך צו עיכוב יציאה", בישרו לצעיר ההמום.

השנה שנת תש"ה. לפני חודשים אחדים הסתיימה מלחמת העולם השנייה. יהודים, שרידי מחנות המוות, מתכנסים באתרים שונים, מנסים לבנות חיים חדשים.

קבוצה גדולה של ניצולי שואה התרכזה בשווייץ. אחד מהם הוא יוסף, צעיר בשנות העשרים לחייו, שניצל ממתנות ההשמדה. לאחר בירורים רבים בקרב ארגוני ההצלה התברר לשמחתו כי אביו ניצל אף הוא, ושוהה באחת המדינות המוסלמיות שליד איראן.

יוסף שיגר מייד מכתב לכתובת שנמסרה לו, וכעבור כמה שבועות של ציפיה דרוכה קיבל גלוית דואר ובה כתב ידו של אביו, שבישר על שלומו הטוב. לאושרו של יוסף לא היה גבול. געגועים עזים הציפו אותו, ומשאלתו היחידה הייתה להתאחד עם אביו. הוא החליט להפליג באונייה אל המדינה שבה שהה אביו.

כמה ימים לפני מועד ההפלגה נכנס יוסף לביתו של האדמו"ר מסטרופקוב, רבי מנחם מענדל הלברשטם, שהתגורר באותם ימים בשווייץ. הרבי, שהסתתר בימי השואה עם קבוצת יהודים בבונקר בפרשבורג, ניצל בשרשרת של ניסים.

יוסף שיתף את הרבי בכוונתו לנסוע אל אביו והוסיף: "אני מקווה שגם אזכה למצוא שם את זיווגי, בעזרת השם".

"אל תיסע", הגיב הרבי, להפתעתו. יוסף התקשה להאמין ששמע נכון. "אל תיסע", חזר הרבי שנית על דבריו. "השידוך שלך נמצא כאן, בשווייץ. אין טעם לנסוע למדינה רחוקה כל כך. הישאר כאן, והכול יסתדר בעזרת השם".

יוסף לא השתייך לעדת החסידים. הגעגועים לאביו האהוב לא הניחו לו לרגע, והוא התקשה לקבל את הוראת הרבי. הוא החליט להמשיך

בתכניותיו.

באחד הימים שלפני נסיעתו חלף יוסף על פני חנות שעונים יוקרתית. שעון שווייצרי מהודר משך את מבטו. הוא השתוקק לרכוש את השעון מתנה לאביו.

"תקבל מחיר טוב", אמר המוכר לצעיר השדוף, ניצול השואה, ונקב בסכום שהיה גבוה בעבורו. יוסף שקל לוותר, אך דחף פנימי גרם לו להתעקש. כעבור שעה שב לחנות ובידו צרור מטבעות. כל חסכוניותיו מאז תום המלחמה.

"חסרים חמישים פרנקים", קבע המוכר לאחר שספר את המטבעות. "אני מוכן לתת לך את השעון עכשיו ובתנאי שתשלים את הסכום כשתוכל", הציע באדיבות יוצאת דופן. יוסף הסכים מייד. כוונתו הייתה לשוב לשווייץ לאחר שימצא את זיווגו.

ביום ההפלגה הלם ליבו של יוסף מהתרגשות. בקושי הספיק להתמקם בחדרו, כשנשמעו

האדמו"ר מסטרופקוב וציונו. יעץ לצעיר שלא לנסוע

"אל תיסע", הגיב הרבי, להפתעתו. יוסף התקשה להאמין ששמע נכון. הגעגועים לאביו האהוב לא הניחו לו לרגע, והוא התקשה לקבל את הוראת הרבי. הוא החליט להמשיך בתכניותיו

דפיקות חזקות על הדלת. בפתח עמדו שני שוטרים חמורי סבר והודיעו לו כי יש לו צו עיכוב יציאה מהמדינה. לא הועילו ליוסף תחנוניו כי חלה כאן טעות וכי מעולם לא הסתבך עם החוק בשווייץ.

למחרת בבוקר הובא יוסף לבית המשפט, מייחל לגלות מי עומד מאחורי התביעה ששיבשה את תכניותיו. לאולם נכנסה דמות מוכרת. זה היה המוכר מחנות השעונים.

זעם ועלבון עלו בו בבת אחת. הוא התקשה להאמין שבשל תביעה פשוטה כל כך יופעל נגדו צו יציאה, ושבגינה נשלף מהאונייה כאחרון הפושעים.

כשניתנה לו הרשות לדבר ביטא באוזני השופט את תחושותיו הקשות. "אינני מבין. על חוב כזה עיכבו אותי?! הלא אני מתגורר כאן ואינני בורח לשום מקום!".

"הצדק איתך", הגיב השופט. "אירעה כאן טעות. מעולם לא ניתן צו עיכוב בשל חוב פשוט כזה. אני מתנצל. אתה משוחרר".

ואולם מבחינתו של יוסף זה כבר היה מאוחר מדי. האונייה הפליגה. הוא קנה כרטיס להפלגה הבאה, שתוכננה לצאת כעבור כמה ימים. ביום המיועד הלך אל הנמל והתכונן לעלות אל הספינה.

אך באותו רגע קלטו עיניו דמות מוכרת בירכתי הנמל. לרגע חשב שעניינו מתעתעות בו. לא ייתכן שאביו נמצא כאן, בנמל בשווייץ!

ואולם כעבור כמה שניות התברר כי אין זו אשליה. יהודי בגיל העמידה, שפניו חרושות קמטים מתלאות המלחמה, התקרב לעברו. זעקה נפלטה מגרונו של יוסף: "אבא! איך הגעת הנה?!"

"התגעגעת לבני", מלמל האב הנרגש, לאחר שנפלו זה בזרועותיו של זה. "החלטתי לצאת לדרך כדי לפגוש אותך".

בדרך חזרה התחברו פתאום הפרטים במוחו של יוסף. הרבי ביקש למנוע ממנו לצאת לדרך, והעיכוב המפתיע חסך ממנו את הנסיעה הארוכה, שהייתה מתבררת כנסיעת שווא.

לאחר שסיפר על כך לאביו החליטו השניים להיכנס אל הרבי באותו יום. הם סיפרו לו על ההשגחה הפרטית וההוראה התמוהה שהובנה בדיעבד.

הרבי הגיב על כך בפשטות גמורה. "נו, הרבי אמרתי לך שהשידוך שלך נמצא כאן ולא שם... כעת, כשאביך לצידך, תוכל למצוא את זיווגך במהרה".

לא חלפו ימים רבים ויוסף מצא את זיווגו, הקים בית בישראל וחי באושר.

(על"פי 'המבשר')

בין הזמנים למשפחות בכפר הנופש המחודש אלמוג למרגלות ים המלח

מחזור 1 א'-ה' 10-14/8 ט"ז - כ' אב
מחזור 2 א'-ה' 17-21/8 כ"ג - כ"ז אב

■ בריכה חצי אולימפית ■ מופעי WOW לכל המשפחה
■ ארוחות מפנקות ■ משחקיה וקייטנה לילדים

02-6591401 **אורון** חיות - פנסי אורנים

הזמר שמחה פרידמן

לפנימיית בית ספר למלאכה חב"ד קריית מלאכי

דרושים

זוגות נשואים דתיים

עם שליחות בלב לעבודה חינוכית טיפולית במשפחתון לנערים מתבגרים
דרישות התפקיד: השכלה חינוכית / טיפולית • רקע תורני • יכולת גבוהה לטיפול בנערים מתבגרים • מגורים במקום חובה • עבודה בשעות לא שגרתיות

מדריכים חינוכיים טיפוליים

• אפשרות למגורים במקום • העבודה מתאימה לסטודנטים

ק"ח לסלי: yoninagar175@gmail.com | לפרטים נוספים יוני נגר: 052-4314468

לגור בכפר במרכז הארץ!

אדרת בגני איילון - אחיסמך

אתם מחליטים אין לשלם! פנו אלינו ותופתעו!

שכונה יוקרתית מתוחמת עם מבני בוטיק יחודיים,
לתשפחות שמחפשות איכות חיים ושקט אל מול נוף ירוק ופארקים,
הצטרפו לקהילה חב"דית צעירה עם בתי כנסת
ומוסדות חינוך חב"ד | אפשרויות תעסוקה באיזור

בית ענק בן 2 קומות - דירות גן
ופנטהאוזים 6 חדרים ענקיים, כניסה פרטית,
תכנון אדריכלי מושקע, מפרט בסטנדרט גבוה במיוחד

15 דקות מכפר חב"ד

אדרת
בגני איילון

073-7799186

סלעית **RA** **ום אדרת**
מבטחים ומקיימים
בדל"ן
משרד המכירות
פלנט
שנים של ידע
רבי עקיבא 43 בני ברק
בכפוף להלוואת קבלן | הדפוסית להמחשה בלבד |

עם הרב שניאור גרזמן
שליח חב"ד במכללות באר"שבע

רציתי לשאול

**החסידות שוללת את
העצבות אך רואה בחיוב
את המרירות. מה בעצם
ההבדל?**

שאלתך מעידה
שאתה לומד חסידות, או
נמצא בסביבת יהודים
שלומדים חסידות,
ואתה כבר יודע להבחין
בין מושגים שלעיתים
מבלבלים ביניהם.

קודם כול חשוב להבהיר שהמושג
'מרירות' בלקסיקון של החסידות שונה
ממוכנו בשפת ימינו. אדם 'מריר' הוא
מי שרואה הכול בעיניים שליליות, אדם
מלא טינה ואכזבה. 'מרירות' כזאת היא
בהחלט שלילית, ואין היא רצויה כלל.

כשהחסידות מדברת על 'מרירות' היא
מתכוונת לרגש של צער וכאב על מצב
הדורש תיקון. אדם מתמרמר וכואב על
מצבו הרוחני, ומתוך הכאב הזה הוא
פועל לתיקונו.

זה השוני המהותי בין העצבות

הכנה לתשעת הימים

שיש תועלת מכך גם ליום השבת עצמו.
אדם רשאי ללבוש בגדים מכובסים ביום
שישי לכבוד שבת, ובשבת בבוקר ילבש
בגדים מכובסים אחרים, וכמורכב אחר
הצוהריים, כשישכב לנוח, יפשוט את
הבגדים שלבש בשחרית, ובקומו ילבש
בגדים אחרים. אלא שלא יאמר בפירוש
שהוא מחליף את הבגדים כדי להכין
בגדים לימות החול - משום זלזול בכבוד
השבת, שדבר שהוא לכבוד השבת בעצם
הוא עושה אותו לצורך החול.

מי שלא הספיק ללבוש את הבגדים
לפני ראש חודש (או בשבת), יכול להניח
לזמן מה את הבגדים על רצפה לא נקייה,
ואחר כך הוא רשאי ללבושם.

בגדים תחתונים וגרביים אפשר
להחליף בבגדים מכובסים לפי הצורך, אם
כי עדיף בתדירות נמוכה מעט מהרגיל.

מקורות: שו"ע רמ"א ונו"כ סי' תקנ"א ס"ג, ופסקי
תשובות ס"ק יז. סי' רצ במג"א (מס"ח סי' רסו),
שו"ע אדה"ז סי' ופסקי תשובות ס"ק ד ובהערות.
נטעי גבריאל בין המצרים פל"ג ס"ג, ושי"י. ילקוט
יוסף ח"ה עמ' 564.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

**שאלה: האם אפשר
ללבוש בשבת בגדים כדי
שיהיה מותר ללבושם
בתשעת הימים?**

תשובה: מנהג האשכנזים וחב"ד (ומעט
מהספרדים) כדעת הפוסקים שלא לכבס
ושלא ללבוש בגדים מכובסים מראש
חודש אב ואילך.

במקומות חמים, שבהם יש צורך
להחליף בגדים (חולצות, מכנסים,
חצאיות) מפני הזיעה, יש לנהוג
שקודם ראש חודש לובשים את הבגדים
המכובסים הנחוצים לימים האלה, כל
בגד למשך כחצי שעה, ואחר כך פושטים
אותו. כך יהיה מותר ללבוש בגדים אלה
מראש חודש ואילך כפי הצורך.

גם בשבת אפשר לעשות כן, מכיוון

תקציר: מר אמנון משער בקול כי המוח שמאחורי המטען באוטו הוא ג'קי. מר אמנון אינו יודע שצ'יקו, הבן של ג'קי, מאזין בסתר לכל מלה

כוחם של ילדים

ובכן אצלי סכום זה סכום!..

לא היה נעים להקשיב להתפחותו של הילד מן העבר השני של הקו. אבל מר אמנון לא התרחק והדממה ששלטה במוסד אפשרה לנו לשמע הכל. מר אמנון נסה לשמר על קשיחות. "טוב, בפעם שעברה טענת שלא היתה לה אפשרות להתקשר, הטלפון נשבר או משהו... מה עכשו?"

מבעד לקטעי הבכי של דניאל הצלחנו להבין את טענתו: הפעם אין לו שום תרוע. הוא באמת שכח להתקשר הביתה. אלא שמפניו שבפעם הקודמת היה לו תרוע, טוען הוא, יש להחשיב את המחודל של היום כפעם הראשונה! ואבא הרי אמר בפרוש שרק אם זה יקרה פעם נוספת ישלל ממנו הטיול! נו, סברה מקורית בהחלט. אין מה לומר. הבלש הציץ בר' יוסף יצחק, הניח ידו על הפומיית וסגן לעברו בקול נמוך שאפשר היה לזהות בו ניצוץ של גאווה אבהית: "שמעת את ההברקה שלו? - עכשו זו הפעם הראשונה! חצפון קטן!"

"טוב, שמע, בן! פעם ראשונה או לא פעם ראשונה - זו הפעם האחרונה שאמה הולך לחבר בלי לבקש רשות! ברור? הדאגת את אמא מאוד! הפעם, לפני משורת הדין, קבלת עוד הודמנות. בפעם הבאה... אתה יודע לבד מה אתה הולך להפסיד, נכון?"

"כן, אבא", נשמע קולו של המנצח הקטן. "את הטייל השנתי של השנה הבאה, אבא. הטייל השנתי שלנו הוא מחרתים... לא משנה. תודה רבה, אבא!", נתק הילד החמוד את השיחה והותיר את הבלש הקשוח והאב הגאה, בתחושה של מפסיד...

"זה כוחם של ילדים", מלמל מר אמנון במעין התנצלות לעברו של ר' יוסף יצחק. "כמה שתחליט להעניש אותם, בסוף הם יחליטו מה יקרה... הדור הצעיר!"

"גם אני ילד!", עלה קול פתאומי מאחורינו ונכלנו קפצנו בבהלה. ראשו של צ'יקו צץ והגיח מבעד למחסה המכוננית. פניו היו שטופי דמע. הוא יצא ממסתורו וצעד ישירות לעברו של הבלש ההמום...

המשך יבוא

מר אמנון הביט בי במעין התנצלות. "הרי נהיה חייבים לחקור ולבדוק איך הצליח מר ג'קי לתקשר מתוך הפלא עם פעיליו שמחוץ לפלא. אין ברירה. ברור שאת כל זה לא אספר לצ'יקו. וגם אתה, שניאור, ספר לו מה שאתה רוצה, רק לא את האמת - שאבא שלו הוא החשוד הכמעט ודאי בנסיון פיצוץ במכוניתו של בלש על רקע נקמה, דבר שעומד להחמיר באפן רציני את תנאי מאסרו וגם להאריך את משך זמן המאסר! אסור בשום פנים שלצ'יקו יודע שמץ מכל זה! אני בהחלט יכול לדמין את הרגשותו ביום שיודע לו כל הענין..."

כל מלה שיצאה מפיו של מר אמנון דמתה בעיני

באותו רגע לחץ מרעל הנורה הישר לתוך הלב של צ'יקו, המסתתר מאחורי האוטו. למרבה המזל קטע צלצול טלפון את נאומו של מר אמנון. זה היה הטלפון שלו, של הבלש. "כן, מה נשמע שושי?... באמת?! אני לא מאמין! וזה אחרי שהיא הבטיח שזה היתה הפעם האחרונה שהוא הולך לחבר אחרי הלמודים בלי להודיע... חצפה! תני לי אותו לטלפון, בבקשה."

*

הבנתי מיד. זה הילד האמיתי כפי שקראנו לו, דניאל, הבן של מר אמנון. לפי הפעת פניו החמורה של מר אמנון נחשתי שדניאל הולך לחטף עכשו ענש רציני. "דניאל!", קולו של האב היה קשה. "זוכר מה שספמנו בפעם הקודמת: שאם זה יקרה עוד פעם, אתה את הטייל השנתי שלך הפסדת!"

פרשה מי יודע

כל החיים ב'מסע'

שאלה: משה רבנו נצטווה "נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים, אחר תאסף אל עמיה", ואלו כשמושה מסר את הצווי לבני ישראל אמר "לתת נקמת השם במדין". מדוע לא אמר "נקמת בני ישראל"?

תשובה: 'שפתי חכמים' מסביר שכאשר בני ישראל שמעו שאחרי הנקמה במדין משה רבנו יעזב את העולם, אמרו: אנו מותרים ומוחלים על הנקמה שלנו, ובלבד שמושה ישאר אתנו. אמר להם משה שזו נקמת השם, ועל כבוד השם אי אפשר לוותר ולמחל.

שאלה: פרשת מסעי נפתחת במלים "אלה מסעי בני ישראל", אבל התורה מפרטת את המקומות שבהם חנו. אם כן, היה צריך להכתב "אלה חניות!"

תשובה: הרבי מליובאוויטש מסביר שהתורה מעבירה לנו בזה מסר: כל החיים אנחנו צריכים להיות במסע. עלינו להתקדם תמיד ולהתעלות ברמה הרוחנית. לעולם לא להיות שבעי רצון מההשגים שלנו בלמוד התורה ובקיום המצוות, אלא 'לנסע' ולשאף להיות טובים יותר.

שאלה: הערים שהלויים קבלו בארץ ישראל היו גם 'ערי מקלט', שהגנו על רוצח בשגגה. מדוע דווקא ערי הלויים נבחרו להיות ערי מקלט?

תשובה: בספר 'החנוך' מסביר שבני שבט לוי - הכוהנים והלויים - היו קדושים משאר בני ישראל, משום שעבדו את האלוהים במקדש. השהיה של הרוצח בחברת אנשים קדושים תועיל לכפר לו על חטאו.

ועוד: מאחר שהלויים הם בעלי מדות טובות ותלמיד חכמים, לא ישנאו את הרוצח שיכרח לעיר שלהם, וגם אלו היה הורג בטעות משהו מקורביהם - לא היו גוקמים בו אלא שולטים ברגשותיהם, ומתנהגים אך ורק על-פי דרך האמת והישר.

מה רבו מעשיה'ה

הענק הצמחוני

פגישה ביצר עם גורילה יכולה להיות מפחידה למדי. תחשבו שאתם עומדים מול קוף בגובה שני מטרים, שמשקלו כמו שלושה אנשים יחד. הגורילה, הקוף הגדול ביותר, הוא באמת יצור בעל כוח עצום.

רב הגורילות חיות ביצרות הגשם של אפריקה. הן מתהלכות על הקרקע, ולפעמים מטפסות על עצים, בתנאי שהעצים מסגלים לשאת את משקלן. בדרך כלל הצעירים הם המטפסים, ואלו הבוגרים נשארים על הקרקע.

הגדולה מבין מיני הגורילה היא גורילת השפלה המזרחית, הנחיה בקונגו, באזורים מבדדים ולעתים קשים לגישה. אף למרות גדלה, היא נזונה בעיקר מפרות, עלים, גבעולי צמחים וחרקים. ציד מגבר וכריתת יערות צמצמו את מספרה, וכיום היא שרויה בסכנת הכחדה.

הגורילות חיות בקבוצות משפחתיות, שבראשן זכר מנהיג. הוא מגן על המשפחה ומחליט לאן נודדים לחפש מזון. הגורילות אוהבות לשחק יחד, לנחם, לצחק ולהשתעשע, ובקצור - הן חברותיות למדי.

בעבר חשבו שהגורילות אלימות מאוד, אף התברר שאין זה נכון. אם הגורילה אינה מרגיש מאימת, לא תתקף אדם סתם כן. אם הזכר מזהה איום, יתופף על חזהו בקצב מהיר וישאג בקול רם כדי להפחיד. מקרה מפרסם הוא של גורילה זכר שחי ברואנדה לפני כחמש שנה, וכנו אותו דיג'יט. צידים שהתקרבו ללהקה שדיג'יט היה מנהיגה סכנו את הגורילות, ודיג'יט נלחם בהם. הוא הצליח להרג אחד מפלבי הציד שהתקרבו ללהקה, ובזמן הזה הלהקה פלגה נמלטה ונצלה. ואולם דיג'יט עצמו נורה בידי הצידים ונהרג.

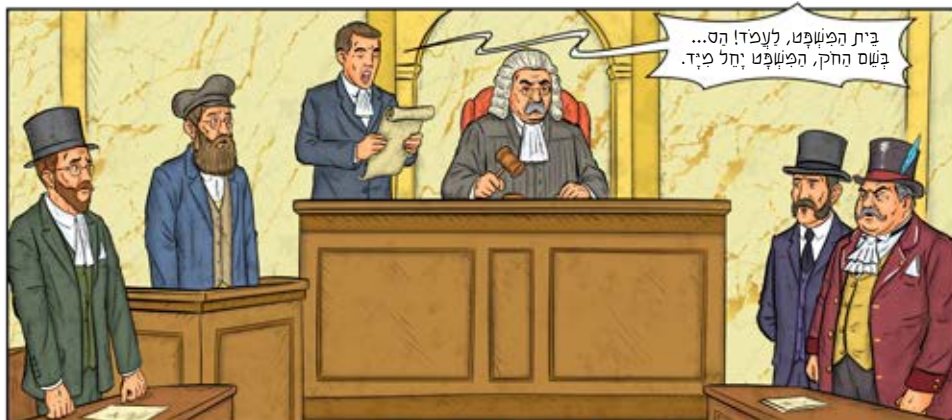
לא תוכל להתעלם

11

איור: מרדכי אייזנשטט

מאת: דניאל גורדון

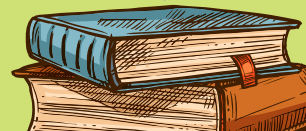
תקציר: במצות רבו, מגיס ר' פסח'משה עורך דין מפיחה שניצג אותו בפשט. עורך הדין מקבל מהרב עצת זהב שהוא שומר בלבו לקראת יום הפישט

הפשוט: יבוא

הלכה בשבוע

ממוצאי שבת זו, ראש חודש מנחם-אב, ועד י' באב בחצות היום, אין לובשים בגדים מכבדים שטורם לבשתם, ואין אוכלים מאכלי בשר. מתר להתרחץ כדי להסיר את הזעה, אבל אסור להתרחץ לצורך תענוג.

חיים יהודיים

מנחם כהן

דגם המקדש במשקל חצי טונה

תעודת זהות: הרב אריה יהודה בליז'נסקי

(67), חסיד גור, יליד תל-אביב, מגיד שיעור בישיבה חסידית בירושלים, תושב צפון העיר. שמו התפרסם בשנים האחרונות בעקבות דגם בית המקדש השני שבנה, שמשקלו חצי טונה. בשיעוריו הוא משלב את הלכות בית הבחירה עם רעיונות החסידות. הדגם ממוקם בביתו, במתחם המכונה 'ישיבת דרישת המקדש'.

חלום: בגיל רך, בהיותו ילד, עלה בי הרצון לבנות את דגם המשכן. אימי קנתה לי ערכה של המשכן מפלסטיק, ובאמצעותה למדתי על המשכן וצורתו. כאשר בגרתי חשקה נפשי לבנות את דגם בית המקדש, על-פי כל ההלכות, כדי שיתבררו לי ענייניו וצורתו.

התחלה: המסע התחיל בדגם צנוע, שבנו ילדיי בהכוונתי, בימי 'בין הזמנים'. רציתי להעסיק אותם בעשייה של קדושה. במהלך הבנייה לימדתי אותם את ההלכות, והם התלהבו מהרעיון. הדגם הפשוט הזה נהפך לאבן שואבת, ומשך מבקרים שביקשו לראותו. הדבר הצית בי את התשוקה לבנות מבנה גדול יותר.

צמיחה: ברבות הימים הדגם גדל למבנה עצום במשקל חצי טונה. יש בו כל הפרטים - לשכות, תאים ועוד. בנייתו דרשה דיוק רב. עבדנו על-פי הגמרא, הרמב"ם ודברי הראשונים, כדי שהדגם ימחיש את הבית כפי שהיה בתפארתו.

התגייסות: בהשגחה פרטית פגשתי בעל מפעל בתל-אביב, והוא סייע לי בבניית הדגם. מנהל העבודה שלו, שהתקרב לתורה, הקדיש שנתיים לעבודה זו, מתוך התלהבות של קדושה. החומרים היו יקרים והבנייה הייתה מורכבת, אך הוא נכנס לעשייה בכל כוחו. גדולי ישראל שביקרו אצלנו העירו הערות, ושיפרנו

בשלושת השבועות אין לו רגע פנוי: המונים מבקשים לצפות בדגם בית המקדש שבנה הרב בליז'נסקי ולשמוע את הסבריו הקולחים. ומה אמרה לו אימו בת ה-101 שנפטרה בשבועות האחרונים?

בונה המקדש. הרב בליז'נסקי ודגם המקדש שבנה בביתו

את הדגם לדיוק מרבי, כפי שמובא בחז"ל.

תקווה: כיום הדגם שוכן בביתנו, ברחוב פנינה 6 בירושלים, והתקווה שלנו שהוא יוכל לעמוד במקום גדול, ורבים יותר יוכלו לבוא וללמוד. אני רוצה שכל אבא ייקח את המשפחה שלו לדגם המקדש - ומשם בעזרת השם לבית המקדש האמיתי.

המונים: הדגם מושך המונים, במיוחד בימי בין המצרים. רבים יוצאים נפעמים ואומרים:

"עכשיו אני מבין מהו בית המקדש". הדגם ממחיש את ההלכות, הופך את המקורות שלנו לדבר חי, ומחבר את כולם לגאולה העתידה.

גידול: מצידי אם יש עשרה יהודים שמתקבצים יחד, אני מייד פותח את שערי הדגם ומתמסר להגשת שיעור. אנחנו מקבלים המון פניות מקבוצות שרוצות לבוא. משנה לשנה רואים גידול בפניות, וזה כמובן הרבה בזכות פרסום קריאתו של הרבי מלובאוויטש, שהורה ללמוד את הלכות בית הבחירה בימים האלה.

לימוד: שיעור ממוצע נמשך כשעתיים. שיעור לאברכים שלמדו את ההלכות והגמרות שעוסקות בבית המקדש יכול להימשך גם ארבע וחמש שעות. הייתה פעם אחת שישבו אצלי כל הלילה, כי לא יכלו לסיים.

סימני גאולה: כיהודי שלומד גמרא מדי יום, אני מוצא את עצמי נפעם שוב ושוב למראה כמה וכמה סימנים של עידן הגאולה ההולכים ומתממשים לנגד עינינו. בשבועות האחרונים אימי בת ה-101 הלכה לעולמה. היא עברה את כל המלחמות ו'ראתה הכול'. היא הייתה חכמה מאוד, צלולה ומעודכנת במתרחש. בעת האחרונה אמרה לי: בכל מצב קיצוני, והיו הרבה כאלה, תמיד אמרו לנו - הנה המשיח בא, ובאמת קיוונו תמיד. אבל תקופה כמו שאנחנו עוברים עכשיו - אף פעם לא הייתה.

לזרז: הלימוד על בית המקדש מזרז את ביאת המשיח, שיבנה את בית המקדש. את זה אומרים גדולי הדורות. כל שנותר לנו הוא לפתוח ספר ולהתחיל ללמוד על בית המקדש, ובוודאי נזכה בקרוב ממש לביאת משיח צדקנו (המעוניינים לתאם סיור ושיעור מוזמנים להתקשר לרב בליז'נסקי, טל' 053-3145555).

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

מחסני השוק מחסני השוק
מבצעים בכל מוצר מהירין

הרשת המובילה בישראל למוצרי מהירין